

Buenos Aires, 7 de Febreiro de 1978

Sr. D. Ramón Piñeiro

Santiago

Querido Piñeiro:

Poucas verbas pra che agradecer os recortes que me remiti-
ches encol da preautonomía. Na prensa de aquí non se publica nada sobor
Galicia, ou moi pouco. O que se publica son noticias de moi pouco interés,
o que non ocorre cos problemas bascos e cataláns. A xente está, en xeral,
informada da existencia da preautonomía de eses dous países, mais non se
dou a noticia da referida a Galicia, a pesares de que a axencia Efe está
chea de periodistas galegos, e é da que se nutren nas referencias a España
os xornaes arxentinos.

Ceguei mal a Buenos Aires, con unha gripe collida en Madride
e pola que estuve mal uns dez días, mais xa estou traballando, aínda que
non coa intensidade que acostumo, en parte penso, polo clima deste mes de
vran, calor, tormentas, inundacións, fresco, ao mellor nun mesmo día todo.
Estes días inicio os grabados dun libro de cen estampas de grabados en ma-
deira adicados a Galicia para unha editorial arxentina. Isto é todo hoxe.

Unha gran aperta pra Isabel e pra tí de Maruja e miña. Tamén
para Sara.

Nota: Ao finar esta carta chegaronme as probas de "Galicia 2002" que foron
remitidas a Coruña o 24 de Xaneiro. E da Coruña aquí uns sete días. Na im-
posibilidade de poder cumprir co prazo que sinalaba o Vicerrector pra entre-
gaaas probas correxidas, pregaríache que ti ou Ruibal, ou García Bodaño,
ou quen dispuxeses, as correxisen, suprimindo as miñas intervencións, mal
recollidas polo aparello grabador e transformadas adiviñando o que eu dixen
por quen interpretou, coa mellor intención, o que eu dixen. Por exemplo, en
unha delas fame decir que os italianos viñan a Arxentina en millores condi-
cións de alfabetismo que os galegos, facendo o eloxio da escola primaria
en Italia. E isto é inexacto, os italiáns viñan a este país en condicións

Dr. D. Ramón Filadelfo

similares aos galegos, resto dos españoles e portugueses. Penso que nos primeiros trinta anos deste século con maior proporción de analfabetos que os galegos. Por eso penso que deben de borrarse as miñas intervencións verbales. Eu sinto moito todo isto, non me importan demasiado as erratas cando non alteran o que se escribe. Mais estas non son erratas senón malas interpretacións do que o aparello grabador recolleu mal polo que fose. Nunca me pasou nada similar a isto. Perdoádeme, mais eu non quixera que a xente matizada que non sei o que digo.

Informada de existencia de prensa de Galicia, a noticia de que a xornalística está chea de periodistas galegos, e é da que se nutren nas referencias a España os xornales argentinos.

Copieime mal a Buenos Aires, con unha gripe colada en Madrid e polo que estive mal uns días, mais xa estou frescalando, aínda que non cos intervalos que acostumo, en certas partes, polo clima deste que é unán, calor, tormentas, inundacións, fresco, ao mellor nun mesmo día todo. Estes días inicio os grabados dun libro de cen estampas de grabados de paisaxes e Galicia para unha editorial argentina. Isto é todo bo.

Para ser.

Nota: Ao final desta carta chégounme se proba de "Galicia 2002" que foi remitida a Coruña o 24 de Xaneiro. É da Coruña e foi unase dita. Na im-
posibilidade de poder cumprir co prazo que estaba o Vicerrector por parte
estas probas corruxidas, preguntadas que ti ou Rafael, ou García Badoño,
e que dispuxese, en correxidas, suprimindo as miñas intervencións, así
recollidas polo aparello grabador e trasladadas a vida e que se dixen
por que interese, con mellor intención, e que se dixen. Por exemplo, en
unha delas temas de que os italianos viñan a Argentina en millóns conti-
cións de alfabetos que os galegos, facendo o xefe da escola primaria
en Italia. E isto é inexacto, a italiana viñan a este país en contións